

Kære Christine og Frederik,

I dag var jeg tidligt oppe for at lave en stor portion risengrød til morgenmad.

Risengrød er, som I jo nok ved, Kook's livret, og jeg synes han havde fortjent det, efter alt det besvær han havde haft med Squirrelie, og så selvfølgelig fordi han var kommet, og også fordi det snart er jul og december måned, og også fordi det er meget hyggeligt og rart, at spise risengrød med en nisse.

Kook spiser ikke bare risengrød, - han nyyyyyder hver eneste skefuld.

Han sidder pænt med ret ryg, og tager en lille skefuld grød op på skeen, kikker lidt på det der er på skeen, og dypper så forsigtig skeen i den store klat smør der ligger midt i grøden.

Når han så har fået grøden ind i munden, lukker han øjnene et øjeblik, og siger "mmmmmm".

Og når han har spist op, siger han, mens han bukker, "mange tak for den dejlige risengrød, Peder."

Når jeg selv skal sige det, er jeg altså også ret god til at lave risengrød, og Kook siger det også.

For eksempel hvis jeg skal til at lave havregrød, ja så siger han helt sikkert, "Du er altså virkelig, virkelig god til at lave risengrød. Jeg tror du er den bedste i hele verden, og så er du heldigvis ikke fedtet med smørret".

Som I måske kan regne ud, er det meget sjældent jeg får havregrød, når Kook er her.

"Vil du for resten med ned og besøge Vupti i aften?", spurgte Kook da vi var færdige med risengrøden.

"Hvem i alverden er Vupti, ham har du da aldrig fortalt mig om, og hvor bor han, og er det langt væk, og kan vi virkelig nå det?", spurgte jeg.

"Har jeg aldrig fortalt dig om Vupti Rissen", lo Kook, "det er virkelig en fejl. Vil du med eller vil du ikke?"

"Ja, - selvfølgelig vil jeg da med, hvis det skal være på den måde. Skal vi for resten flyve, og skal jeg trylles om til nissestørrelse", spurgte jeg.

"Nu får vi se", lo Kook.

Som I kan tænke Jer, spekulerede jeg meget på hvordan Vupti så ud, - om han var en nisse, en lilleput, en dværg, eller måske et af småfolkene, og jeg synes det var en meget lang dag at komme igennem på arbejdet, men til slut kunne jeg heldigvis ta´ hjem.

Da vi var færdige med aftensmaden, spurgte jeg spændt, "hvornår skal vi så besøge din ven Vupti?"

"Nu ", sagde Kook, svingede sin lille tryllestav, og forsatte,

***"Jeg tror at du er alt for stor,
bliv lige som min lillebror.
Og tøjet kan jeg ikke døje,
få nissebuks og nissetrøje."***

Uha da- da. Pludselig blev alting meget større, og Kook var et helt hoved højere end jeg var. Nå nej, - det var jo mig der var blevet lille, og jeg kunne mærke at jeg ud over at have fået nissebukser og nissetrøje, også havde fået nissehue, for den kradsede mit hoved. "Skal vi også flyve?", spurgte jeg begejstret.

"Nej da, "lo Kook, "vi skal jo bare ned i gården, så vi ta´r trappen".

"I gården", tænkte jeg, "der bor da ikke nogen i gården", men jeg sagde ikke noget.

Men da vi havde kravlet ned af alle trapperne, - ja kravlet, for nu var jeg jo endda mindre end Kook, og mine ben bitte, bitte små, og trinnene kæmpe store, og det tog lang tid, ja så sagde jeg, eller stønnede jeg :

"Kook din nisse-nørd, næste gang må du virkelig vente med at trylle, til vi er kommet ned af trapperne ".

Men Kook lo bare, og gik hen til en lille bitte dør, lige ved siden af den store dør, hvor der stod: V. Rissen

Forsættelse kommer i morgen.

Julehilsner fra onkel Peder

Onkel Peder's fantastiske julerejse

En helt anderledes julekalender til højtlesning før sengetid

© Peder Henning Pedersen ♥ Tilrettelæggelse: Skawprint-Skagen